నిన్నటికి వీడ్కోలు

పి.ఎస్.నారాయణ కథలు

నిన్నటికి వీడ్కోలు

పి.ఎస్.నారాయణ కథలు

(మూడవ సంపుటం)

మీడియా హౌస్ పబ్లికేషన్స్
హైదరాబాదు
2009

Ninnatiki Veedkolu
Anthology of short stories

By
P.S.Narayana
© author
First Edition: **December, 2009**

Cover Design : **Kumar**

Printed & Published by
Media House Publications
304, Sridatta Homes
Bagh Amberpet
Hyderabad - 500 013

Printed at :
Akruthi Offset Printers,
H.No.1-1-191/A, Chikkadapally
Hyderabd - 500 020
☎ : 040-27664525

For Copies:
P.S. Narayana
8-3-168/20/B/7,
Siddartha Nagar (North),
Hyderabd - 500 038.
☎ : 040-23713835 📱 : 919948319407

Media House Publications,
Hyderabad- 500 013.

Visalandhra Book House,
Bank Street, Hderabad-500 001

Navodaya Book House,
Kachiguda, Hyderabad-500 027

Price: **Rs.100/- (us $ 8)**

ఇందులో...

1.	కాలే వెన్నెల	21
2.	ఎరుపెక్కిన చీకటి	38
3.	నడుస్తున్న సముద్రం	51
4.	ఆంతరంగిక స్వప్నం	65
5.	ఆకుపచ్చని ఆశ	76
6.	పాతపులి– కొత్తమనిషి	84
7.	నిన్నటికి వీడ్కోలు	91
8.	సరే...నాకేమిటి లాభం	102
9.	ఆత్మజ్ఞానం	112
10.	స్నేహం	127
11.	సాయంకాలం	145
12.	చెట్టునీడ	154
13.	ప్రక్షాళన	163
14.	ఆలోచించండి	177
15.	తప్పేంవిటి?	180
16.	అంతరంగం	184

కాలే వెన్నెల

రామాపురం దగ్గర నేషనల్ హైవేమీద కృష్ణకు బ్రిడ్జి కడుతూ నన్ను అక్కడకు అసిస్టెంట్ ఇంజనీరుగా ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసినప్పుడు నేను కాస్త అప్‌సెట్ అయినమాట వాస్తవమే!

కాని తప్పలేదు. అందుకే విజయవాడలో ఇల్లు తీసుకొని నేను రోజూ జావా మీద పదిమైళ్ళ దూరాన వున్న రామాపురానికి వెళ్ళిరావాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

ఆరోజు మొదటి రోజు...

రామాపురానికి బ్రిడ్జి కట్టే స్థలం రెండు మైళ్ళ దూరాన వున్నది. సైటు దగ్గరే ఆఫీసుకుగాను కాలవ పక్కగా ఓ రేకుల షెడ్డు వేశారు. పెద్ద ఆవరణ. ఇప్పుడిప్పుడే తలలెత్తుతున్న చిన్నచిన్న పూలమొక్కలు వరసగా వున్నయి. ఆఫీసు అనబడే ఆ పెద్ద రేకుల షెడ్డుకు దూరంగా చిన్న చిన్న రేకుల షెడ్లు, చాలా పూరి గుడిసెలు... అవి మేస్త్రీలకు, కూలీలకు ఇళ్ళు.

నేను వచ్చిన అయిదు నిముషాలలోనే జేయీలు, సూపర్‌వైజర్లు, మేస్త్రీలు, కాంట్రాక్టరు వచ్చారు నా దర్శనార్థం... పరిచయాలయినయి... అందులో ఒక జేయీ నాకు తెలిసినవాడే... అంతకు ముందు సాగర్‌లో కొంత కాలం నా దగ్గర పనిచేశాడు... పేరు చిదంబరం... మంచివాడే... నా రాకకు అత్యంత ఆనందాన్ని వ్యక్తంచేసిన వాళ్ళలో అతడు ప్రథముడు.

కాఫీ వచ్చింది. అంత బాగాలేదు. త్రాగుతుంటే చిదంబరమే అన్నాడు. "ఇదే అమృతం ఇక్కడ!" అని.

బయిటకు వచ్చేటప్పటికి పక్కగా పారుతున్న కృష్ణలో నీళ్ళు ఎండాకాలపు సూర్యకిరణాలకు తళతళా మెరిసి పోతున్నాయి. కాలవలో నీళ్ళకంటే ఇసుకే ఎక్కువగా కనబడుతున్నది. ఓ పక్కగా నీళ్ళలో నాటు పడవలు ఒడ్డున కట్టేసి వున్నయి.

"వెళ్దామా?" చిదంబరం వెనగ్గా వచ్చాడు.

అప్పటికే కాంట్రాక్టర్లు, సూపర్‌వైజర్లు ముందుకు నడుస్తున్నారు.

చిదంబరం నా పక్కగా నడుస్తున్నాడు.

ఇసుకలో అడుగులు స్వేచ్ఛగా పడటంలేదు. కూలీలు పనులాపేసి కొత్తగా వచ్చిన నన్ను చూస్తున్నారు. వాళ్ళ మాటల్ని బట్టి, వాళ్ళ నడకను బట్టి నాకు అర్థమయింది– వాళ్ళందరి మీద నేను చాలా పెద్ద ఆఫీసర్నని వాళ్ళకు తెలిసిపోయిందని... నమస్కారాల బాణాల తాకిడికి తట్టుకోలేని నేను చేయి ఎత్తటం ఆపేసి, తల ఊపటంతోటే సరి పుచ్చుతున్నాను.

సైటులో ఎర్త్ వర్క్ జోరుగా సాగుతోంది. చిదంబరం ప్లాను విప్పి పట్టుకున్నాడు. ఆఖరి పిల్లర్ దగ్గర ఇంకా పని మొదలు పెట్టలేదు. మార్కింగ్ యిచ్చారు. మార్కింగ్ యిచ్చిన చోట నిలబడి పైకి చూస్తే దూరంగా విజయవాడ కొండ నల్లగా కనబడుతోంది... ఓ పక్కగా పచ్చని పొలాలు...

అప్పటికే సూర్యుడు నడినెత్తిపైకొచ్చేశాడు. అవుట్‌డోర్‌లో పని ఈ మధ్య అలవాటు తప్పిందేమో ఎండ ఇబ్బందిగా వున్నది– హ్యాట్ కొనుక్కోవాలి!

వెనక్కు తిరిగాం. అప్పుడే మొట్టమొదటి సారిగా గణేష్‌ను చూడటం జరిగింది.

"గుడ్‌మార్నింగ్ సర్... నన్ను గణేష్ అంటారు!"

"ఏం చేస్తుంటావ్?"

"లేబర్ సప్లయండి!"

"ఎంతమంది ఉన్నారేం నీ దగ్గర?"

"మీకెంత మంది కావాలో చెప్పండి... వందమంది కావాలన్నా... వెయ్యిమంది కావాలన్నా సరే... రెండు రోజులు టైం యిస్తే పదివేలమంది నయినా మీ ముందు హాజరు పరచగలను!" నవ్వాడు పెద్దగా.

గారపట్టిన పళ్ళు అసహ్యంగా కనబడగా... ఆ మనిషి మీద, అతడి మాటల్లోని నిజాయితీ మీద నాకు అంతగా నమ్మకం చిక్కలేదు.

"అలాగా!" అంటూ ముందుకు వచ్చేశాను.

'గణేష్ కాస్త కనిపెట్టి వుండవలసిన మనిషి... ఫరవాలేదు... నాసర్వీసులో ఇలాంటి తోకరాగాళ్ళను చాలామందిని చూచాను!'

ఆఫీసు అనబడే రేకుల షెడ్డుకు అందరం వచ్చేశాం తిరిగి.

లోపలకు అడుగుపెడుతుండగా లోపలినుంచి హడావుడిగా ఓ ఆడమనిషి బయిటకు వస్తూ నన్ను చూచి కలవర పడుతూనే పక్కకు తప్పుకున్నది.

"కూజా కడిగి నీళ్ళు పెట్టావా?" చిదంబరం అడిగాడు.

"పెట్టానండి!"

"గ్లాసు?"

"అది గూడా వున్నదండీ!"

నల్లగా పొడుగ్గా వున్నది. పెద్ద పెద్ద కళ్ళు... అంత లావూకాదు, సన్నమూ కాదు... ఒక్కసారి చూస్తే మరోసారి... మరోసారి... వెనుదిరిగి చూడాలనిపించేలా వున్నది. పక్కకు తప్పుకుంటున్నప్పుడు చెట్టు చాటున దాక్కున్న నల్లటి నాగు ఒక్కసారి తొంగి చూచినట్లుగా ఆమె పొడువైన జడ మెలికలు తిరుగుతూ కనబడి మాయమయింది.

వెళ్ళి సీట్లో కూర్చున్నాను.

"మీ భోజనం సంగతి?" ఎదురుగ్గా చిదంబరం.

"ఇవాళ్టికి ఇంటికి వెళ్ళటమే... సీత భోజనం చేయకుండా ఎదురుచూస్తూ కూర్చొని వుంటుంది... రేపటినుంచి క్యారియర్ తెస్తాను!"

"మంచిది... అక్కయ్యగారికి నా నమస్కారాలు చెప్పండి!"

C C C

మరునాడుదయం తొమ్మిది గంటలకల్లా సైటు దగ్గరకు వచ్చేశాను జావా మీద. లోపలకు అడుగులు వేస్తుంటే నిన్నటిలాగానే ఇవాళ ఆ ఆడమనిషి ఎదురువచ్చి హడావుడిగా పక్కకు తప్పుకున్నది. సూటిగాచూచాను ఆమె కళ్ళల్లోకి. భయంగా నన్ను చూస్తూనే రెప్పలు టపటపలాడించింది.

ఇంకా చిదంబరం రాలేదు. కూర్చుంటూనే బెల్ కొట్టాను. ఆ అమ్మాయి వస్తే బాగుంటుందనిపించింది. ఆ అమ్మాయే వచ్చింది!

"నీ పేరు?"

"నాగుమణి!"

"ఏం చేస్తుంటావ్ ఇక్కడ?"

"ఆఫీసు ఊడ్చి మంచినీళ్ళు పెడుతుంటాను... కాఫీలు అవి కావాలంటే తెచ్చిపెడు తుంటాను!"

చిదంబరం, "నమస్కారం!" అంటూ లోపలికి వస్తూనే, "నిన్న మీరొచ్చి వెళ్ళిన తరువాత ఈఈగారు వచ్చారు... ప్రత్యేకంగా ఇక్కడికని గాదు... పై సర్కిల్లో ఇన్‌స్పెక్షన్ వుండి వెళ్ళారట... వస్తూ వస్తూ ఇటు వచ్చారు... మీరు కలిశారటగదా మొన్న!"

"అవును! ఏఁవన్నాడేం..." ఈఈ వచ్చినప్పుడు సైట్ దగ్గర లేకపోవటం నాకు కించిత్ బాధనే కలిగించింది.

"చెప్పాను... నిన్ననే గదా జేరింది... భోజనానికి వెళ్ళారని చెప్పాను!"

"దట్సాల్‌రైట్!..." నేనేదో నాపై ఆఫీసరుకు భయపడిపోతున్నట్లుగా నాక్రింది ఉద్యోగి అనుకోవటం నాకిష్టంలేదు. లేచి నిలబడుతూ, "లాస్ట్ పిల్లర్ దగ్గర వర్క్ మొదలయిందా?" అన్నాను.

"పదండి... ఈరోజు మొదలు పెట్టి వుండాలి... ఇంకా అటు వెళ్ళలేదు నేను!"

బయిటకు వస్తుంటే నాగుమణి రెండు గ్లాసులతో కాఫీ పట్టుకు వచ్చింది. మరో వైపునుంచి హెడ్ డ్రాఫ్ట్‌మన్ నిన్నటి డాక్ పట్టుకు వచ్చాడు. నిల్చునే డాక్ చూచాను. అంత ముఖ్యమయిన కాగితాలేం లేవు. డాక్ చూస్తూనే నాగుమణిని గమనిస్తున్నాను. చీర చెంగుతో గ్లాసుల అడుగు తుడిచి బల్లమీద పెట్టేసి బయిటకు వెళ్ళిపోయింది.

కాఫీ త్రాగి బయిటకు వచ్చేటప్పటికి మేమేదో ఆలస్యం చేసి తప్పు చేసినట్లుగా సూర్యుడు మండి పడుతున్నాడు– నిన్ననే కొని వుండవలసింది హ్యాట్!

దారిలో నమస్కారాలు... గుడ్ మార్నింగులూ...

గణేష్ ఎవర్నో అరుస్తూ కనబడ్డాడు. అప్పటికే పదిమంది జనం పోగయి వున్నారు అక్కడ.

నన్ను చూస్తూనే చాలామంది ఏదో పని వున్న వాళ్ళలా అక్కడనుంచి తప్పుకు పోయారు. గణేషూ, ఓ పదేళ్ళ పిల్లవాడూ మాత్రం మిగిలిపోయారు. గణేష్ అరుస్తున్నది ఆ పిల్లవాడినే. వాడిని నిన్న సాయింత్రం అక్కడకు రెండు మైళ్ళ దూరంలోవున్న ఏదో ఊరుకి వెళ్ళి వందమంది కూలీలను రమ్మనమని చెప్పి రమ్మనమన్నాడట. వీడెళ్ళేటప్పటికి అక్కడ మేస్త్రీ లేడట... ఓ పావుగంట చూసి వాడు వచ్చేశాడట... మేస్త్రీ వచ్చేటంతవరకూ వుండి ఎందుకు చెప్పిరాలేదని కేకలు వేస్తున్నాడు. "చూడండి సార్! జేయీ గారికి నేనిచ్చిన మాట పోయినట్లేనా... నామీద నమ్మకం పోవటానికి ఇలాంటివి రెండు జరిగితే చాలు సార్... గణేష్ ఇంతవరకూ ఎవరిచేతా మాటపడ్డవాడు కాదు... ఈ దరిద్రపుగొట్టు వెధవను పంపిస్తే చేసుకు వచ్చిన ఘనకార్యం ఇది... సింగడు అద్దంకి వెళ్ళనూ వెళ్ళాడు రానూ వచ్చాడు... మన్నించండి సార్... లాస్ట్ పిల్లర్ దగ్గర వర్క్ రేపు మొదలు పెడదాం... సాయింత్రం నేనే వెళ్ళి చెప్పి వస్తాను!"

పిల్లవాడు మా వైపుకు బిక్క ముఖంతో చూస్తున్నాడు.

మొదటి ఆరు పిల్లర్స్‌కూ అప్పుడే నిలువెత్తు లోతు గుంటలు తవ్వేశారు... ఒకవైపు తవ్వుతుంటే మరోవైపు నీళ్ళు ఊరుతున్నయి... తోడి పోస్తున్నారు.

ఇంకాస్త ముందుకు వెళ్ళాం... దూరంగా కృష్ణ మీదగా నడుస్తూ పడమటకు వెళుతున్న లాంచీ... దానిమీద నీడల్లా మనుష్యులు... పడమటి పొలాల మీదగా ఎగురుతున్న తెల్లటి కొంగల గుంపులు...

జీవితం అందమైన కాన్వాస్... దానికి అలంకరణలే ఈ పరిసరాలు...

ఓ పక్కగా నీళ్ళు లేని చోట లారీల్లోకి ఎక్కిస్తున్న ఇసుక... తూర్పు ఒడ్డున గుడ్డలుతుకుతున్న చాకలి వాళ్ళు... సంవత్సరంపాటు ఈ పరిసరాలకే అంకితమవ్వబోతున్న జీవితం... బ్రిడ్జి పూర్తి చేసి ట్రాఫిక్కుకు అందిస్తే నా బాధ్యత నెరవేరినట్లే!

చిదంబరం కూలీల మధ్యకు వెళ్ళిపోయాడు. వెనుదిరిగి వస్తుంటే ఇందాక గణేష్ చేతిలో చివాట్లు తిన్న ఆ కుర్రవాడు ఓ తట్టతో ఎదురొస్తూ కనబడ్డాడు. వాడిని చూస్తే జాలేస్తోంది. నిండా పదేళ్ళు లేవు... అప్పుడే డబ్బు సంపాదన... తట్టలు మొయ్యటం... గోతులు తవ్వటం...

"ఏరా చెప్పిన పని సరిగ్గా చేయి... ఎందుకట్లా తిట్లుతింటావ్?" చిన్నగా అన్నాను.

వాడు ఒక్కసారి భయం భయంగా అటూ యిటూ చూచి, "అంతా వట్టిదే సార్! వాడి బొంద... త్రాగుబోతు వెధవ... వాడు వెళ్ళమని చెబితేనా నాకు అసలు!" అంటూనే పరుగెత్తుకుంటూ అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

అయిదు నిముషాల వరకూ ఆ ఇసుకలో నాకు అడుగు పడనేలేదు... తరువాత కోలుకొని ఆఫీసు దగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి... గణేష్ నాగుమణితో ఏదో మాట్లాడుతూ కనబడ్డాడు.

గణేష్ గురించి నా అంచనా అక్షరాలా కరెక్టే... అతడు నమ్మదగ్గ మనిషి కాదు!

నా గదిలోకి వచ్చి కూర్చొని బెల్ కొడితే నాగుమణి వచ్చింది.

"మంచి నీళ్ళు!"

తెచ్చిపెట్టింది.

"గణేష్ వుంటే పిలువు!" కరుకుగా అన్నాను.

ఒక్కక్షణం బయిటకు వెళ్ళి వచ్చి, "లేదు సార్... వెళ్ళిపోయాడు!" అన్నది.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Ninnatiki+Veedkolu

* * *